

Høringsnotat

Lovavdelingen
Desember 2007
Snr: 200602862

HØRING – TILTREDELSE TIL ENDRINGSOVERENSKOMST TIL KONVENSJON 6. FEBRUAR 1931 MELLOM NORGE, DANMARK, FINLAND, ISLAND OG SVERIGE INNEHOLDENDE INTERNASJONAL-PRIVATRETTSLIGE BESTEMMELSER OM EKTESKAP, ADOPSJON OG VERGEMÅL. FORSLAG TIL FORSKRIFT OM GJENNOMFØRINGEN

Innhold

1.	Innledning	2
2.	Endring av den nordiske familierettskonvensjonen	2
2.1	Nærmere om den nordiske familierettskonvensjonen	2
2.2	Den nordiske arbeidsgruppen i familierett	3
2.3	Behovet for endringer	3
2.4	En oversikt over endringene i endringsoverenskomsten	3
2.5	Om gjennomføringen av endringsoverenskomsten i norsk rett.....	4
2.6	Om arbeidet med endringsoverenskomsten til den nordiske familierettskonvensjonen i de andre nordiske landene	4
2.7	Administrative og økonomiske konsekvenser.....	5
3.	Særskilte merknader til enkelte av artiklene i endringsoverenskomsten	5
3.1	Til endringene i artikkel 3.....	5
3.2	Til ny artikkel 3 a	5
3.3	Til ny artikkel 3 b	6
3.4	Til ny artikkel 3 c	6
3.5	Til endringene i artikkel 4.....	7
3.6	Til ny artikkel 4 a	7
4.	Ny forskrift til 1969-loven	8
4.1	Bakgrunn	8
4.2	Særlig om krav til registrering av lovvalgsavtaler	8
4.3	Merknader til ny forskrift om familierettskonvensjonen.....	8
	Forskrift om gjennomføring i norsk rett av nordisk konvensjon 6. februar 1931 mellom Norge, Danmark, Finland, Island og Sverige inneholdende internasjonal-privatrettslige bestemmelser om ekteskap, adopsjon og vergemål	9
	<u>Vedlegg:</u> Overenskomst 26. januar 2006 om endring av den nordiske familierettskonvensjonen.....	10

1. Innledning

Endringsoverenskomst til konvensjon 6. februar 1931 mellom Norge, Danmark, Finland, Island og Sverige inneholdende internasjonal-privatrettslige bestemmelser om ekteskap, adopsjon og vergemål med sluttprotokoll (den nordiske familierettskonvensjonen) ble undertegnet i Stockholm 26. januar 2006 med forbehold om ratifikasjon.

./ Endringsoverenskomsten er vedlagt høringsnotatet som vedlegg 1.

Justisdepartementet foreslår at endringsoverenskomsten blir ratifisert. Den antas ikke å være av en slik viktighet at ratifikasjonsspørsmålet må forelegges for Stortinget etter Grunnloven § 26 annet ledd.

Den nordiske familierettskonvensjonen er inntatt i Norges lover plassert etter sin dato 6. februar 1931. Konvensjonen gjelder med lovs kraft her i riket etter kunngjøring av Kongen i medhold av lov 19. desember 1969 nr. 75 om gjennomføring av nordiske konvensjoner om visse internasjonal-privatrettslige forhold § 1. Justisdepartementet antar at denne kunngjøringen rettslig sett må anses som en forskrift.

Justisdepartementet foreslår at den fremforhandlede endringsoverenskomsten til den nordiske familierettskonvensjonen gjennomføres i norsk rett på tilsvarende måte. Dette er i tråd med forutsetningene bak 1969-loven, jf. Ot.prp. nr. 22 (1969-70) s. 1.

2. Endring av den nordiske familierettskonvensjonen

2.1 Nærmere om den nordiske familierettskonvensjonen

Den nordiske familierettskonvensjonen 1931 inneholder regler om jurisdiksjon, lovvalg og anerkjennelse av avgjørelser i saker om ekteskap, adopsjon og vergemål.

Del I har regler om internasjonal kompetanse ved inngåelse og opphevelse av ekteskap, samt regler om ektefellenes formuesordning. Del II inneholder nærmere regler om adopsjon, herunder om opphevelse av et adopsjonsforhold. Del III omhandler saker om vergemål for mindreårige og umyndiggjøring. Del IV inneholder regler om gjensidig anerkjennelse av rettsavgjørelser i øvrige nordiske land.

Samtlige av de fremforhandlede endringene gjelder artikler i konvensjonens del I. Artiklene 3 og 4 i dette kapitlet endres, samtidig som at det tilføyes enkelte nye artikler.

Reglene som endres i endringsoverenskomsten, gir lovvalsregler for ektefellers formuesordning. Reglene gjelder for ektefeller som er bosatt i Norden, og som i tillegg er statsborgere i en nordisk stat. Dette innebærer at konvensjonen gir regler om hvilket nordisk lands rett som skal anvendes for ektefeller som er bosatt i Norden, og som ved sitt statsborgerskap har tilknytning til mer enn ett nordisk land.

2.2 Den nordiske arbeidsgruppen i familierett

Den nordiske arbeidsgruppen i familierett (arbeidsgruppen) har utarbeidet utkast til vedlagte endringsoverenskomst til den nordiske familierettskonvensjonen. Arbeidsgruppen har bestått av representanter fra Danmark, Finland, Island, Sverige og Norge på embetsnivå. Norge har deltatt i den nordiske arbeidsgruppen med representanter fra Barne- og likestillingsdepartementet og Justisdepartementet.

2.3 Behovet for endringer

Det er en lang tradisjon for nordisk rettsenhet på familierettens område. Det har vært en betydelig kontakt og samarbeid om utviklingen av familieretten gjennom hele forrige århundre og fram til i dag. Dette arbeidet har ført til at det i det meste av denne perioden har vært en betydelig nordisk rettslikhet på familierettens område.

Den nordiske familierettskonvensjonen artikkel 3 gir i dag hovedregelen om lovvalg for ektefellenes formuesforhold ved internordiske ekteskap. Regelen går ut på at formuesordningen skal reguleres av retten i det nordiske land der ektefellene bosatte seg ved inngåelsen av ekteskapet. Om de senere flytter til et annet nordisk land, er det retten i det nye landet som skal anvendes umiddelbart. I 1931, da den nordiske familierettskonvensjonen trådte i kraft, var det en betydelig nordisk rettslikhet på familierettens område. I løpet av tiden som har gått siden konvensjonen ble fremforhandlet, har imidlertid forskjellene økt. Dette innebærer at 1931-konvensjonens system med at etablering av et nytt bosted i et annet nordisk land umiddelbart medfører at formuesforholdet blir regulert av det nye landets rett, i dag fremstår som mindre heldig. Formålet med forslagene i endringskonvensjonen er å gi ektefellene tid og adgang til å tilpasse sine rettslige disposisjoner og lovvalg. Et videre formål er å forhindre at mobilitet internt i Norden skal kunne forrykke den formuerettslige balansen mellom ektefellene. Endringene vil på den måten gi bedre forutberegnelighet for partene og sikre lovvalgsregler som er bedre tilpasset utviklingen i familieretten i de nordiske landene.

2.4 En oversikt over endringene i endringsoverenskomsten

Endringsoverenskomsten gjør endringer i den nordiske familierettskonvensjonen artikkel 3 og artikkel 4. I tillegg foreslås følgende nye artikler: 3 a, 3 b, 3 c og 4 a.

Endringsoverenskomsten innebærer tre hovedendringer. For det første inneholder endringsoverenskomsten en ny regel om utsettelse av overgangen til at det nye landets rett skal regulere ektefellenes formuesforhold ved flytting til et nytt nordisk land. Det følger av endringsoverenskomsten artikkel 3 at den nye bopelstatens lov først skal komme til anvendelse når paret har bodd i den nye staten i minst to år.

For det andre følger det av endringsoverenskomsten artikkel 3 a at ektefellene gis rett til å avtale at loven i en kontraherende stat der en av dem har bopel eller er statsborger når avtalen inngås, skal anvendes på deres formuesforhold (partsautonomi). Dette

innebærer f.eks. at et ektepar som etter en tid flytter fra Sverige til Norge, kan avtale at svensk rett fortsatt skal gjelde for sitt ekteskapelige formuesforhold.

Sverige og Finland har i sin interne rett formkrav for slike lovvalgsavtaler. I mangel av slike formkrav i dansk, islandsk og norsk rett følger det av endringsoverenskomsten artikkel 4 annet ledd at lovvalgsavtalen i disse landene skal følge formkravene for ektepakter.

For det tredje innebærer endringsoverenskomsten at virkeområdet for konvensjonen begrenses. Om et ektepar som er omfattet av konvensjonen, flytter til en stat utenfor Norden, skal konvensjonen ikke lenger bestemme lovvalget. Tanken er her at det vil være mer naturlig at landenes ordinære lovvalsregler regulerer dette.

Det nærmere innholdet i de ulike artiklene er beskrevet i punkt 3 i høringsnotatet.

Det fremgår av endringsoverenskomsten artikkel II at bestemmelsene i endringsoverenskomsten ikke kommer til anvendelse dersom ekteskapet er opphørt eller ektefellene er innvilget separasjon før overenskomsten trer i kraft.

Endringsoverenskomsten artikkel III inneholder en særregel om overenskomstens anvendelse på Færøyene og Grønland.

Artikkel IV i endringsoverenskomsten gir regler om tiltredelse til endringsoverenskomsten. For Norges del er dette gjort med forbehold om ratifikasjon, jf. artikkel IV første ledd alternativ b.

Endringsoverenskomsten deponeres hos det svenske utenriksdepartementet, slik som for konvensjonen opprinnelig, jf. artikkel V.

2.5 Om gjennomføringen av endringsoverenskomsten i norsk rett

Endringsoverenskomsten nødvendiggjør ikke lovendringer. Kongen har myndighet til å kunngjøre endringene i konvensjonen som gjeldende med lovs kraft og til å gi de nødvendige forskrifter til gjennomføring av konvensjonen, jf. lov 19. desember 1969 nr. 75 om gjennomføring av nordiske konvensjoner om visse internasjonal-privatrettslige forhold § 1.

Endringsoverenskomsten foreslås derfor gjennomført i norsk rett ved en forskrift der det fastsettes at den gjelder med lovs kraft. I tillegg foreslås at nødvendige bestemmelser til gjennomføring av konvensjonen gis i forskrifts form.

2.6 Om arbeidet med endringsoverenskomsten til den nordiske familierettskonvensjonen i de andre nordiske landene

Endringsoverenskomsten ble undertegnet av samtlige av de nordiske landene 26. januar 2006, og det arbeides for tiden med å legge til rette for at overenskomsten kan gjennomføres og settes i kraft i de ulike nordiske landene.

I Sverige og Finland er det fremmet proposisjoner med de nødvendige lovendringer.

I Danmark og på Island arbeides det med å legge til rette for gjennomføring av endringsoverenskomsten. Konvensjonen vil tre i kraft to måneder etter at samtlige land har ratifisert. Det er en felles nordisk målsetting at endringskonvensjonen skal kunne tre i kraft i løpet av våren 2008.

2.7 Administrative og økonomiske konsekvenser

Forslaget om å tiltre endringsoverenskomsten innebærer neppe administrative eller økonomiske konsekvenser av betydning.

3. Særskilte merknader til enkelte av artiklene i endringsoverenskomsten

3.1 Til endringene i artikkel 3

Artikkel 3 første ledd viderefører hovedregelen om lovvalget for formuesordningen for ektefeller som er, og da de inngikk ekteskapet var, statsborgere i en kontraherende stat. Ektefellenes formuesordning skal som før bedømmes etter reglene i den av statene ektefellene bosatte seg da de inngikk ekteskapet.

Artikkel 3 annet ledd er ny. Artikkel 3 annet ledd første punktum innfører en utsettelse av overgangen fra en nordisk lov til en annen. Etter denne bestemmelsen må ektefellene være bosatt i den nye staten i minst to år før loven i staten de flyttet til, kommer til anvendelse på formuesordningen. I artikkel 3 annet ledd annet punktum gjøres det likevel unntak for de tilfellene der begge ektefellene tidligere under ekteskapet har hatt bopel i denne staten, og for tilfeller der begge er statsborgere i denne staten. Regelen er i disse tilfellene at lovgivningen i den nye staten kommer til anvendelse så snart ektefellene har tatt bopel der. I disse tilfellene vil flyttingen ofte ha karakter av å flytte tilbake eller "hjem".

3.2 Til ny artikkel 3 a

Artikkel 3 a gir en ny og prinsipielt viktig bestemmelse ved at den innfører en begrenset partsautonomi på området. Bestemmelsen gir ektefellene en nærmere angitt adgang til å avtale hvilket lands lov som skal regulere formuesordningen deres. Etter første ledd kan ektefellene avtale at loven i en stat der minst en av dem har bopel eller er statsborger ved avtaleinngåelsen, skal gjelde for formuesforholdet. En slik avtale kan også inngås før ekteskapet. Etter annet ledd kan ektefellene også avtale at loven i den staten der de sist hadde bopel samtidig, skal komme til anvendelse. Det stilles ikke krav om at dette skal ha vært ektefellenes felles bopel.

Bestemmelsen har sammenheng med endringen i artikkel 3 annet ledd som gir en utsettelse av overgangen til anvendelse av den nye statens lovgivning. Sammenhengen mellom bestemmelsene vil derved innebære at ektefellene får en frist på minst to år til å avtale at de vil at formuesordningen skal reguleres av loven i det landet de flyttet fra. Om ektefellene ikke sørger for å avtale dette innenfor toårsperioden, kan adgangen bli

stengt om tilknytningen til det tidligere bostedslandet opphørte ved flyttingen. Toårsfristens utgangspunkt vil være fra det tidspunktet begge ektefellene er bosatt i den nye staten. Spørsmålet om bosetting i Norge vil normalt være sammenfallende med det tidspunktet som følger av flyttemeldingen til folkeregisteret. Om bosettingen har vart i to år, må det som oftest antas at ektefellene også har domisil i landet. Domisilbegrepet bygger på faktisk opphold kombinert med en hensikt om å bli boende mer enn midlertidig.

3.3 Til ny artikkel 3 b

Artikkel 3 b i endringsoverenskomsten viderefører innholdet i artikkel 3 annet ledd i den nordiske familierettskonvensjonen, og endringene er kun av redaksjonell art.

Da den nordiske familierettskonvensjonen ble fremforhandlet, ble det gitt følgende begrunnelse for bestemmelsen, jf. NJA 1932II s. 403: "Genom denna naturliga og lätt tillämpliga regel främjas bäst trygghet och säkerhet på fastighetsrättens område".

Regelen går ut på at retten til å råde over fast eiendom skal følge reglene i det landet eiendommen ligger. De forskjellige landene har noe ulike regler som på hver sin måte kan begrense rådigheten over fast eiendom. Ekteskapsloven § 32 gir et typisk eksempel på en slik bestemmelse i norsk rett. Bestemmelsen begrenser den enkelte ektefelles rett til å råde over felles bolig uten den andre ektefelles skriftlige samtykke.

3.4 Til ny artikkel 3 c

Artikkel 3 c første ledd er innholdsmessig en videreføring av gjeldende artikkel 3 første ledd siste del av siste punktum. Det fremgår av bestemmelsen at overgang til anvendelse av en ny lov er uten betydning for rettsvirkninger av rettshandler foretatt før overgangen.

Artikkel 3 c annet ledd er en presisering av første ledd. Det fremgår her at bestemmelsene i en ektepakt likevel skal bedømmes etter loven i den kontraherende staten som skal anvendes på ektefellenes formuesforhold for øvrig når spørsmålet blir aktuelt. Formålet med presiseringen er å hindre at endringene i konvensjonen, herunder den økte avtalekompetansen som endringsoverenskomsten gir, kan brukes til å omgå bestemmelsen om at innholdet av ektepakter reguleres av den loven som gjelder for resten av formuesordningen. Et eksempel kan illustrere dette. Om f.eks. ektefellene mens de var bosatt i Danmark, hadde inngått en ektepakt der og deretter flyttet til Sverige, og så avtalt at svensk rett skulle gjelde, så ville svensk rett også gjelde for den danske ektepakten. Den danske ektepakten vil fortsatt være gyldig inngått og skal respekteres, men bare så langt innholdet ikke står i strid med det som kunne vært avtalt etter svensk rett. Når ektefellene velger svensk rett for formuesordningen, så hindrer bestemmelsen at ektepakten kan importere enkelte danske elementer inn den svenske formuesordningen.

Et annet eksempel viser hvordan artikkel 3 a og 3 c kan virke sammen. Om ektefellene opprettet en ektepakt i Danmark mens de bodde der, og det fremgikk at ektefellene la

til grunn at dansk rett skulle gjelde, og de senere bosatte seg i Sverige, så ville en tolking av ektepakten antakelig føre til at den ble forstått både som en ektepakt og en lovvalgsavtale. Det ville da være naturlig å tolke ektepakten (lovvalgsavtalen) som et indirekte valg av dansk rett for hele formuesordningen. Dette ville i hvert fall være tilfelle der ektepakten hadde slike vilkår som er typiske for dansk rett eller som tydelig henspilte på danske rettsregler. Resultatet her ville bli at hele formuesordningen fortsatt skulle reguleres av dansk rett til tross for at ektefellene flyttet til Sverige.

I begge tilfellene ville reglene i artikkel 3 c annet ledd sikre at hele formuesordningen ble regulert av samme lands rett.

3.5 Til endringene i artikkel 4

Endringsoverenskomsten artikkel 4 viderefører reglene i den gjeldende artikkel 4, men artikkelen endres slik at den gjelder både for ektepakter og lovvalgsavtaler. Videre endres artikkelen i pakt med de øvrige endringene i endringsoverenskomsten slik at det henvises til både artikkel 3 og artikkel 3 a.

Det følger av artikkel 4 første ledd at en lovvalgsavtale og en ektepakt med hensyn til formen anses gyldig inngått i alle de kontraherende statene, om den da den ble inngått, oppfylte formkravene i den lovgivningen som gjaldt for ektefellenes formuesforhold etter konvensjonen, jf. artikkel 3 og artikkel 3 a, eller loven i den kontraherende staten der ektefellene eller en av dem var statsborgere.

Artikkel 4 annet ledd gir regler der den aktuelle loven ikke har formkrav for lovvalgsavtaler. Etter norsk rett er adgangen til å inngå lovvalgsavtaler på familierettens område ikke regulert. Det er dermed heller ikke fastsatt hva slags form en slik avtale skal ha. I endringsoverenskomsten artikkel 4 annet ledd er det fastsatt at i mangel av nasjonal lovgivning skal formkravene for ektepakter også gjelde for lovvalgsavtaler. Dette innebærer at en lovvalgsavtale, som skal inngås etter norsk rett, må være inngått i ektepakts form for å være gyldig etter konvensjonen.

I endringsoverenskomsten artikkel 4 tredje ledd videreføres regelen i familierettskonvensjonen artikkel 4 annet ledd om at enhver av statene kan gjøre virkningen av en ektepakt overfor tredjeperson avhengig av at den er registrert etter reglene i denne staten. Nytt er det at den samme adgangen gjøres gjeldende for lovvalgsavtaler. I dag er det etter norsk rett et vilkår for at ektepakten skal kunne gjøres gjeldende overfor tredjepersoner, at den er registrert. Dette er det samme som det som gjelder for ordinære norske ektepakter. Departementet finner det naturlig å foreslå en tilsvarende regel for lovvalgsavtaler, jf. nærmere om dette i punkt 4.2.

3.6 Til ny artikkel 4 a

Artikkel 4 a klargjør at konvensjonen ikke lenger skal gjelde om ektefeller som omhandlet i artikkel 3, senere har tatt bopel i en stat som ikke er kontraherende. Med en stat som ikke er kontraherende, menes enhver annen stat enn de fem nordiske statene som har tiltrådt konvensjonen. Regelen har til formål å sikre at

formuesordningen ikke skal fortsette å bli regulert av loven i en nordisk stat som ektefellene ikke lenger har noen vesentlig tilknytning til.

4. Ny forskrift til 1969-loven

4.1 Bakgrunn

Med hjemmel i lov 19. desember 1969 nr. 75 om gjennomføring av nordiske konvensjoner om visse internasjonal-privatrettslige forhold er det i kgl.res. 19. desember 1969 fastsatt enkelte forskriftsbestemmelser om gjennomføring av konvensjonen i norsk rett. I tillegg kunngjøres det i resolusjonen at konvensjonen med endringen til og med 3. november 1969 gjelder med lovs kraft.

Departementet foreslår at det gis en egen forskrift med bestemmelser om gjennomføringen av konvensjonen i norsk rett. Det vil si at forskriftsbestemmelsene i den nevnte resolusjonen oppheves, og i stedet videreføres i en ny forskrift. Som følge av endringsoverenskomsten foreslås det også en innholdsmessig endring, se punkt 4.2.

4.2 Særlig om krav til registrering av lovvalgsavtaler

Artikkel 4 tredje ledd i overenskomst 26. januar 2006 om endring av den nordiske familierettskonvensjonen gir Norge mulighet til å gjøre gyldigheten av en lovvalgsavtale overfor en tredjeperson avhengig av at lovvalgsavtalen er registrert i Norge. Den samme adgangen gjelder for nordiske ektepakter. Disse registreres i Ektepaktregisteret i Brønnøysundregistrene i dag. Det er departementets vurdering at det i tråd med løsningen for de ordinære ektepaktene bør oppstilles et krav om registrering også for lovvalgsavtaler i ektepakts form.

Departementet foreslår derfor at lovvalgsavtaler inngått i henhold til den nordiske familierettskonvensjonen, jf. artikkel 4, skal kunne registreres i Ektepaktregisteret. En slik regel er tatt inn i § 2 nr. 1 i forskriftsutkastet.

Dokumentene bør da registreres på samme måte uansett om de inneholder en ektepakt, en lovvalgsavtale eller begge deler. Departementet ønsker ikke å pålegge Brønnøysundregistrene noen kontroll av dokumentets gyldighet utover det som følger av dagens praksis for nordiske ektepakter.

Det er grunn til å vente at det blir få slike registreringer årlig, slik at merarbeidet for Brønnøysundregistrene antas å bli svært beskjedent. Forslaget vil ikke få administrative eller økonomiske konsekvenser av betydning.

4.3 Merknader til ny forskrift om familierettskonvensjonen

Forskriften § 1 slår fast at konvensjonen 6. februar 1931 med endringer gjelder med lovs kraft i riket.

I § 2 gis det regler om registrering og tinglysing som vilkår for at en ektepakt eller en lovvalgsavtale som omfattes av konvensjonen, skal ha virkning overfor tredjepersoner. Det følger av nr. 1 at der norsk rett skal gjelde for formuesforholdet, skal også norske regler om registrering av ektepakter gjelde både for ektepakter og lovvalgsavtaler etter konvensjonen. Hvilket lands rett som skal regulere formuesforholdet, reguleres av konvensjonens artikkel 3 og 3 a. Nr. 2 er en videreføring av den samme regelen i nr. 4 annet ledd i den kongelige resolusjonen 19. desember 1969.

Bestemmelsen i § 3 er en videreføring av bestemmelsen om dette i nr. 5 i den kongelige resolusjonen 19. desember 1969.

Forskrift om gjennomføring i norsk rett av nordisk konvensjon 6. februar 1931 mellom Norge, Danmark, Finland, Island og Sverige inneholdende internasjonal-privatrettslige bestemmelser om ekteskap, adopsjon og vergemål

Fastsatt av Justisdepartementet ... med hjemmel i lov 19. desember 1969 nr. 75 om gjennomføring av nordiske konvensjoner om visse internasjonal-privatrettslige forhold § 1 jf. kgl. res. 2. februar 2001 nr. 725 og kgl. res. xxx 2008 nr. yy.

§ 1 Konvensjon 6. februar 1931 mellom Norge, Danmark, Finland, Island og Sverige inneholdende internasjonal-privatrettslige bestemmelser om ekteskap, adopsjon og vergemål med sluttprotokoll (den nordiske familierettskonvensjon), som endret ved overenskomster mellom de samme stater 26. mars 1953, 3. november 1969, 20. november 1973, 25. februar 2000 og 26. januar 2006, gjelder med lovs kraft her i riket.

§ 2 Om registrering som vilkår for at en ektepakt eller en lovvalgsavtale skal ha virkning overfor tredjeperson, jf. konvensjonen artikkel 4 tredje ledd, gjelder:

1. Hvis ektefellenes formuesforhold etter konvensjonen artikkel 3 eller 3 a skal reguleres av norsk rett, skal norske regler om registrering av ektepakter gjelde for ektefellenes ektepakter og lovvalgsavtaler.

2. Hvis ektepakten gjelder fast eiendom i Norge, kommer også norske regler om tinglysning av fast eiendom til anvendelse.

§ 3 Justisdepartementet er vedkommende departement etter konvensjonens artikler 18 og 20.

§ 4 Forskriften her trer i kraft...

Samtidig oppheves forskrift 19. desember 1969 nr. 1 om nordisk konvensjon 6. februar 1931 mellom Norge, Danmark, Finland, Island og Sverige inneholdende internasjonal-privatrettslige bestemmelser om ekteskap, adopsjon og vergemål.

Overenskomst 26. januar 2006 om endring av den nordiske familierettskonvensjonen

OVERENSKOMST	SOPIMUS	ÖVERENSKOMMELSE
Overenskomst mellem Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige om ændring af konventionen mellem Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige indeholdende international-privatretlige bestemmelser om ægteskab, adoption og værgemål undertegnet i Stockholm den 6. februar 1931	Tanskan, Suomen, Islannin, Norjan ja Ruotsin välinen sopimus Suomen, Islannin, Norjan, Ruotsin ja Tanskan kesken Tukholmassa 6 päivänä helmikuuta 1931 tehdyn avioliittoa, lapseksiottamista ja holhousa koskevia kansainvälis-yksityisoikeudellisia määräyksiä sisältävän sopimuksen muuttamisesta	Överenskommelse mellan Danmark, Finland, Island, Norge och Sverige om ändring av konventionen mellan Finland, Danmark, Island, Norge och Sverige undertecknad i Stockholm den 6 februari 1931 innehållande internationellt privaträttsliga bestämmelser om äktenskap, adoption och förmynderskap
Danmarks, Finlands, Islands, Norges og Sveriges regeringer er blevet enige om følgende:	Tanskan, Suomen, Islannin, Norjan ja Ruotsin hallitukset ovat sopineet seuraavasta:	Danmarks, Finlands, Islands, Norges och Sveriges regeringar har kommit överens om följande:
Artikel I	Artikla I	Artikel I
I konventionen mellem Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige indeholdende internationalprivatretlige bestemmelser om ægteskab, adoption og værgemål undertegnet i Stockholm den 6. februar 1931 foretages følgende ændringer:	Suomen, Islannin, Norjan, Ruotsin ja Tanskan kesken Tukholmassa 6 päivänä helmikuuta 1931 tehtyä avioliittoa, lapseksiottamista ja holhousa koskevia kansainvälis-yksityisoikeudellisia määräyksiä sisältävää sopimusta muutetaan seuraavasti:	I konventionen mellan Finland, Danmark, Island, Norge och Sverige undertecknad i Stockholm den 6 februari 1931 innehållande internationellt privaträttsliga bestämmelser om äktenskap, adoption och förmynderskap skall följande ändringar göras:

SAMKOMULAG

Samkomulag milli Danmerkur, Finnlands, Íslands, Noregs og Svíþjóðar um breytingar á samningi milli Íslands, Danmerkur, Finnlands, Noregs og Svíþjóðar um alþjóðleg einkamálaréttarákvæði um hjúskap, ættleiðingu og lögráð er undirritaður var í Stokkhólmi 6. febrúar 1931

Ríkisstjórnir Danmerkur, Finnlands, Íslands, Noregs og Svíþjóðar hafa orðið ásáttar um eftirfarandi:

I

Á samningnum milli Íslands, Danmerkur, Finnlands, Noregs og Svíþjóðar um alþjóðleg einkamálaréttarákvæði um hjúskap, ættleiðingu og lögráð sem undirritaður var í Stokkhólmi 6. febrúar 1931 eru gerðar eftirfarandi breytingar:

OVERENSKOMST

Overenskomst mellom, Danmark, Finland, Island Norge og Sverige om endring av konvensjonen mellom Norge, Danmark, Finland, Island og Sverige undertegnet i Stockholm den 6. februar 1931 inneholdende internasjonal-privatrettslige bestemmelser om ekteskap, adopsjon og vergemål

Danmarks, Finnlands, Islands Norges og Sveriges regjeringer har kommet til enighet om følgende:

Artikkel I

I konvensjonen mellom Norge, Danmark, Finland, Island og Sverige undertegnet i Stockholm den 6. februar 1931 inneholdende internasjonal-privatrettslige bestemmelser om ekteskap, adopsjon og vergemål skal følgende endringer gjøres:

ÖVERENSKOMMELSE

Överenskommelse mellan Danmark, Finland, Island, Norge och Sverige om ändring av konventionen mellan Sverige, Danmark, Finland, Island och Norge undertecknad i Stockholm den 6 februari 1931 innehållande internationellt privaträttsliga bestämmelser om äktenskap, adoption och förmynderskap

Danmarks, Finnlands, Islands, Norges och Sveriges regeringar har kommit överens om följande:

Artikel I

I konventionen mellan Sverige, Danmark, Finland, Island och Norge undertecknad i Stockholm den 6 februari 1931 innehållande internationellt privaträttsliga bestämmelser om äktenskap, adoption och förmynderskap skall följande ändringar göras:

Artikel 3 affattes således:

Formueforholdet mellem ægtefæller, som er og ved ægteskabets indgåelse var statsborgere i en kontraherende stat, bedømmes efter loven i den af staterne, hvor ægtefællerne bosatte sig ved ægteskabets indgåelse.

Har begge ægtefæller senere bosat sig i en anden kontraherende stat og boet der i mindst 2 år, anvendes denne stats lov i stedet. Har begge ægtefæller tidligere under ægteskabet været bosat der, eller er begge ægtefæller statsborgere der, anvendes denne stats lov dog, så snart ægtefællerne bosætter sig i denne stat.

Efter artikel 3 indsættes:

Artikel 3 a.

Ægtefæller, som er omfattet af artikel 3, kan aftale, at loven i en kontraherende stat, hvor en af dem har bopæl eller er statsborger ved aftalens indgåelse, skal anvendes på deres formueforhold. En sådan lovvalgsaftale kan også indgås før ægteskabet.

Sopimuksen 3 artikla muutetaan kuulumaan:

Jos puoliset ovat ja avioliittoon mennessään olivat jonkin sopimusvaltion kansalaisia, puolisoitten varallisuussuhteisiin sovelletaan sen sopimusvaltion lakia, johon puoliset avioliittoon mennessään asettuivat asumaan.

Jos molemmat puoliset ovat myöhemmin asettuneet asumaan johonkin toiseen sopimusvaltioon ja asuneet siellä vähintään kaksi vuotta, sovelletaan kuitenkin tämän valtion lakia. Jos kummallakin puolisoilla on aikaisemmin avioliiton aikana ollut asuinpaikka tässä valtiossa tai jos kumpikin on sen kansalainen, sen lakia sovelletaan kuitenkin välittömästi siitä alkaen, kun he ovat asettuneet asumaan tähän valtioon.

Sopimukseen lisätään uusi 3 a artikla seuraavasti:

Puoliset, joita 3 artiklassa tarkoitetaan, voivat sopia, että heidän varallisuussuhteisiinsa sovelletaan sen sopimusvaltion lakia, jossa toisella tai kummallakin puolisoilla on asuinpaikka tai jonka kansalainen toinen tai kumpikin puolisoista on sopimusta tehtäessä. Sellainen sopimus lainvalinnasta voidaan tehdä myös ennen avioliittoa.

Artikel 3 skall ha följande lydelse:

På förmögenhetsförhållanden mellan makar som är och när de ingick äktenskapet var medborgare i fördragsslutande stat tillämpas lagen i den av staterna där makarna tog hemvist när de ingick äktenskapet.

Om båda makarna senare har tagit hemvist i en annan fördragsslutande stat och har varit bosatta där i minst två år, tillämpas i stället den statens lag. Om båda makarna tidigare under äktenskapet har haft hemvist där eller om båda makarna är medborgare i den staten, tillämpas dock den statens lag så snart de har tagit hemvist där.

Till konventionen skall fogas en ny artikel 3 a som följer:

Makar som avses i artikel 3 får avtala att lagen i en fördragsslutande stat där någon av dem har hemvist eller är medborgare när avtalet ingås skall tillämpas på deras förmögenhetsförhållanden. Ett sådant lagvalsavtal får ingås även före äktenskapet.

3. gr. hljóði svo:

Að því er snertir fjármál hjóna, sem eiga, og áttu við stofnun hjónabandsins, ríkisfesti í samningsríki, skal beita lögum þess samningsríkis þar sem þau tóku sér heimilisfesti þegar þau gengu í hjónaband.

Hafi bæði hjónin síðar tekið sér heimilisfesti í öðru samningsríki og búið þar í að minnsta kosti tvö ár skal í staðinn beita lögum þess ríkis. Hafi bæði hjónin fyrr á hjónabandsárum sínum átt heimilisfesti þar, eða eigi þau ríkisfesti í því ríki, skal þó beita lögum þess ríkis um leið og þau taka sér þar heimilisfesti.

Ný grein, 3 a, sem bætt er inn í samninginn, hljóði svo:

Hjón, sem 3. gr. á við um, geta gert með sér samkomulag um að um fjármál þeirra skuli beita lögum samningsríkis þar sem annað hvort þeirra á heimilisfesti eða ríkisfesti þegar samkomulagið er gert. Slíkt samkomulag um lagaval má einnig gera fyrir hjónaband.

Artikkel 3 skal lyde:

Formuesforholdet mellom ektefeller som er, og da de inngikk ekteskapet, var statsborgere i en kontraherende stat, skal bedømmes etter loven i den av statene hvor ektefellene bosatte seg da de inngikk ekteskapet.

Har begge ektefellene senere bosatt seg i en annen kontraherende stat og vært bosatt der i minst to år, skal denne statens lov komme til anvendelse i stedet. Har begge ektefellene tidligere under ekteskapet hatt bopel der, eller er begge ektefellene statsborgere i den staten, skal denne statens lov komme til anvendelse så snart de har tatt bopel der.

Til konvensjonen skal det tilføyes en ny artikkel 3 a:

Ektefeller som omhandles i artikkel 3, kan avtale at loven i en kontraherende stat der en av dem har bopel eller er statsborger når avtalen inngås, skal anvendes på deres formuesforhold. En slik lovvalgsavtale kan også inngås før ekteskapet.

Artikel 3 skall ha följande lydelse:

På förmögenhetsförhållanden mellan makar som är och när de ingick äktenskapet var medborgare i fördragsslutande stat tillämpas lagen i den av staterna där makarna tog hemvist när de ingick äktenskapet.

Om båda makarna senare har tagit hemvist i en annan fördragsslutande stat och har varit bosatta där i minst två år, tillämpas i stället den statens lag. Om båda makarna tidigare under äktenskapet har haft hemvist där eller om båda makarna är medborgare i den staten, tillämpas dock den statens lag så snart de har tagit hemvist där.

Till konventionen skall fogas en ny artikel 3 a som följer:

Makar som avses i artikel 3 får avtala att lagen i en fördragsslutande stat där någon av dem har hemvist eller är medborgare när avtalet ingås skall tillämpas på deras förmögenhetsförhållanden. Ett sådant lagvalsavtal får ingås även före äktenskapet.

Hvis den ene af eller begge ægtefællerne under ægteskabet har bosat sig i en anden kontraherende stat, kan ægtefællerne også aftale, at loven i den kontraherende stat, hvor de begge senest havde bopæl samtidig, skal anvendes.

Efter artikel 3 a indsættes:

Artikel 3 b.

En ægtefælles beføjelse til at råde over fast ejendom, det som kan ligestilles hermed, eller over bolig skal altid bedømmes efter loven i den kontraherende stat, hvor den ligger.

Efter artikel 3 b indsættes:

Artikel 3 c.

En ændring af hvilket lands lov som finder anvendelse på ægtefællernes formueforhold, er uden betydning for retsvirkningerne af retshandler indgået før ændringen.

Gyldigheden af bestemmelserne i en ægtepagt bedømmes efter loven i den kontraherende stat, som skal anvendes på ægtefællernes formueforhold, når spørgsmålet bliver aktuelt.

Jos toinen tai kumpikin puolisoista on avioliiton aikana asettunut asumaan toiseen sopimusvaltioon, puoliset voivat sopia myös, että sovelletaan sen sopimusvaltion lakia, jossa molemmilla puolisoilla viimeksi oli samanaikaisesti asuinpaikka.

Sopimukseen lisätään uusi 3 b artikla seuraavasti:

Puolison oikeus vallita jossakin sopimusvaltiossa olevaa kiinteää tai siihen verrattavaa omaisuutta taikka asuntoa määräytyy aina sen valtion lain mukaan.

Sopimukseen lisätään uusi 3 c artikla seuraavasti:

Puolisoiden varallisuussuhteisiin sovellettavan lain vaihtuminen ei vaikuta sitä aikaisemmin tehdyn oikeustoimen oikeusvaikutuksiin.

Avioehtosopimuksen määräysten pätevyys arvioidaan kuitenkin sen sopimusvaltion lain mukaan, jota sovelletaan puolisoiden varallisuussuhteisiin kysymyksen tullessa ajankohtaiseksi.

Om den ena av eller båda makarna under äktenskapet har tagit hemvist i en annan fördragsslutande stat, får makarna också avtala att lagen i den fördragsslutande stat där de båda senast samtidigt hade hemvist skall tillämpas.

Till konventionen skall fogas en ny artikel 3 b som följer:

Makes behörighet att råda över fast egendom, det som är likställt med sådan eller över bostad skall alltid bedömas enligt lagen i den fördragsslutande stat där den är belägen.

Till konventionen skall fogas en ny artikel 3 c som följer:

Ett byte av den lag som tillämpas på makarnas förmögenhetsförhållanden inverkar inte på rättsverkningarna av en rättshandling som har företagits tidigare.

Giltigheten av bestämmelserna i ett äktenskapsförord bedöms enligt lagen i den fördragsslutande stat som skall tillämpas på makarnas förmögenhetsförhållanden då frågan blir aktuell.

Hafi annað hvort eða bæði hjónin tekið sér heimilisfesti í öðru samningsríki á hjónabandstímanum geta þau einnig gert með sér samkomulag um að beita skuli lögum þess samningsríkis þar sem þau áttu síðast bæði heimilisfesti samtímis.

Ný grein, 3b, sem bætt er inn í samninginn, hljóði svo:

Heimild annars hvors hjóna til að ráða yfir fasteign, samsvarandi eign eða bústað, sem er í einhverju samningsríkjanna skal jafnan fara eftir lögum þess ríkis.

Ný grein, 3c, sem bætt er inn í samninginn, hljóði svo:

Ef skipt er um lög, sem beitt er um fjármál hjóna, hefur það engin áhrif á réttarverkan löggæringa sem áður voru gerðir.

Um gildi ákvæða kaupmála fer eftir lögum þess samningsríkis, sem á að beita um fjármál hjónanna, þegar slíkt álitamál kemur upp.

Om den ene av eller begge ektefellene under ekteskapet har tatt bopel i en annen kontraherende stat, kan ektefellene også avtale at loven i den kontraherende staten der de begge sist hadde bopel samtidig, skal anvendes.

Til konvensjonen skal det tilføyes en ny artikkel 3 b:

En ektefelles rett til å råde over fast eiendom, det som er likestilt med fast eiendom, eller over bolig skal alltid bedømmes etter loven i den kontraherende stat der den ligger.

Til konvensjonen skal det tilføyes en ny artikkel 3 c:

Et bytte av den lov som anvendes på ektefellenes formuesforhold, er uten betydning for rettsvirkningene av rettshandler foretatt før byttet.

Gyldigheten av bestemmelsene i en ektepakt bedømmes likevel etter loven i den kontraherende staten som skal anvendes på ektefellenes formuesforhold når spørsmålet blir aktuelt.

Om den ena av eller båda makarna under äktenskapet har tagit hemvist i en annan fördragsslutande stat, får makarna också avtala att lagen i den fördragsslutande stat där de båda senast samtidigt hade hemvist skall tillämpas.

Till konventionen skall fogas en ny artikel 3 b som följer:

Makes behörighet att råda över fast egendom, det som är likställt med sådan eller över bostad skall alltid bedömas enligt lagen i den fördragsslutande stat där den är belägen.

Till konventionen skall fogas en ny artikel 3 c som följer:

Ett byte av den lag som tillämpas på makarnas förmögenhetsförhållanden inverkar inte på rättsverkningarna av en rättshandling som har företagits tidigare.

Giltigheten av bestämmelserna i ett äktenskapsförord bedöms enligt lagen i den fördragsslutande stat som skall tillämpas på makarnas förmögenhetsförhållanden då frågan blir aktuell.

Artikel 4 affattes således:

En lovvalgsaftale eller en ægtepagt mellem ægtefæller, som er omfattet af artikel 3 og 3 a, skal anses for gyldig med hensyn til formen i hver og en af de kontraherende stater, hvis den, da den blev indgået, opfyldte formkravene i

1. den lov, som efter artikel 3 eller 3 a var gældende for ægtefællernes formueforhold, eller
2. loven i en kontraherende stat, hvor begge ægtefæller eller en af dem var statsborgere.

Hvis loven ikke indeholder formkrav for lovvalgsaftaler, bedømmes gyldigheden af en sådan aftale efter formkravene for ægtepagter.

Enhver af staterne kan over for tredjemand gøre gyldigheden af en lovvalgsaftale eller en ægtepagt betinget af, at aftalen eller ægtepagten er registreret i overensstemmelse med den der gældende lovgivning.

Sopimuksen 4 artikla muutetaan kuulumaan:

Sopimus lainvalinnasta tai avioehtosopimus, joka on solmittu 3 ja 3 a artiklassa tarkoitettujen puolisoitten kesken, on katsottava muodoltaan päteväksi jokaisessa sopimusvaltiossa, jos se silloin, kun sopimus tehtiin, täytti muotomääräykset sen sopimusvaltion lain mukaan, 1. jota 3 tai 3 a artiklan mukaan sovellettiin puolisoitten varallisuussuhteisiin; tai 2. jonka kansalaisia puolisoit olivat tai toinen heistä oli.

Jos laissa ei ole muotomääräyksiä lainvalinnasta tehdyille sopimukselle, sen pätevyys arvioidaan avioehtosopimusta koskevien muotomääräysten nojalla.

Jokainen sopimusvaltio voi määrätä lainvalinnasta tehdyn sopimuksen tai avioehtosopimuksen pätevyyden kolmatta henkilöä vastaan riippumaan siitä, että sopimus tai avioehto rekisteröidään sen lain mukaisesti.

Artikel 4 skall ha följande lydelse:

Ett lagvalsavtal eller ett äktenskapsförord mellan makar som avses i artikel 3 och 3 a skall anses giltigt till formen i var och en av de fördragsslutande staterna om det då det ingicks uppfyllde formkraven i

1. den lag som enligt artikel 3 eller 3 a var tillämplig på makarnas förmögenhetsförhållanden eller
2. lagen i en fördragsslutande stat där makarna eller en av dem var medborgare.

Om lagen saknar formkrav för lagvalsavtal, bedöms giltigheten av ett sådant avtal enligt formkraven för äktenskapsförord.

Var och en av staterna kan göra giltigheten av ett lagvalsavtal eller ett äktenskapsförord gentemot tredje man beroende av att avtalet eller förordet registreras enligt dess lag.

4. gr. hljóði svo:

Artikkel 4 skal lyde:

Artikel 4 skall ha följande lydelse:

Samkomulag um lagaval og kaupmáli hjóna, sem 3. gr. og grein 3 a eiga við um, skulu skoðuð gild í öllum samningsríkjunum hvað form þeirra snertir hafi þau, þegar þau voru gerð, uppfyllt formskilyrði

1. þeirra laga sem samkvæmt 3. gr. og grein 3 a á að beita um fjármál hjónanna, eða
2. laga samningsríkis þar sem bæði hjónin eða annað hvort þeirra átti ríkisfesti.

En lovvalgsavtale eller en ektepakt mellom ektefeller som omhandlet i artikkel 3 og 3 a skal anses gyldig med hensyn til formen i hver og en av de kontraherende statene om den da den ble inngått, oppfylte formkravene i

1. den lov som etter artikkel 3 eller 3 a gjaldt for ektefellenes formuesforhold eller
2. loven i en kontraherende stat der ektefellene eller en av dem var statsborgere.

Ett lagvalsavtal eller ett äktenskapsförord mellan makar som avses i artikel 3 och 3 a skall anses giltigt till formen i var och en av de fördragsslutande staterna om det då det ingicks uppfyllede formkraven i

1. den lag som enligt artikel 3 eller 3 a var tillämplig på makarnas förmögenhetsförhållanden eller
2. lagen i en fördragsslutande stat där makarna eller en av dem var medborgare.

Innihaldi lögin ekki formskilyrði hvað snertir samkomulag um lagaval fer um gildi þess samkvæmt formskilyrðum kaupmála.

Hvis loven ikke har formkrav for lovvalgsavtaler, bedømmes gyldigheten av en slik avtale i henhold til formkravene for ektepakter.

Om lagen saknar formkrav för lagvalsavtal, bedöms giltigheten av ett sådant avtal enligt formkraven för äktenskapsförord.

Sérhvert ríkjanna getur, gagnvart þriðja manni, gert það að skilyrði fyrir gildi samkomulags um lagaval eða kaupmála að samkomulagið eða kaupmálinn sé skráður samkvæmt lögum þess.

Enhver av statene kan overfor en tredjeperson gjøre gyldigheten av en lovvalgsavtale eller en ektepakt avhengig av at den er registrert etter reglene i denne staten.

Var och en av staterna kan göra giltigheten av ett lagvalsavtal eller ett äktenskapsförord gentemot tredje man beroende av att avtalet eller förordet registreras enligt dess lag.

Efter artikel 4 indsættes:

Artikel 4 a.

Hvis ægtefæller, der er omfattet af artikel 3, senere har bosat sig i en stat, som ikke er kontraherende, finder konventionens bestemmelser om ægtefællernes formueforhold ikke anvendelse.

Artikel II

Bestemmelserne i denne overenskomst finder ikke anvendelse, hvis ægteskabet er ophørt, eller ægtefællerne er bevilget separation, inden overenskomsten træder i kraft.

Artikel III

Overenskomsten finder ikke anvendelse på Færøerne og i Grønland, men kan efter forhandling mellem det danske familie- og forbrugerministerium og justitsministerierne i de øvrige kontraherende stater sættes i kraft der med de afvigelser, som de særlige færøske eller grønlandske forhold tilsiger.

Artikel IV

De kontraherende stater kan tiltræde denne overenskomst ved
a) undertegnelse uden forbehold om ratifikation eller godkendelse eller

Sopimukseen lisätään uusi 4 a artikla seuraavasti:

Puolisoiden varallisuus-suhteita koskevia artikloja ei sovelleta, jos puolisot, joita 3 artiklassa tarkoitetaan, ovat myöhemmin asettuneet asumaan valtioon, joka ei ole tämän sopimuksen osapuoli.

Artikla II

Tämän sopimuksen määräyksiä ei sovelleta, jos puolisoiden avioliitto on purkautunut tai puolisoille on myönnetty asumusero ennen tämän sopimuksen voimaantuloa.

Artikla III

Sopimusta ei sovelleta Färösaarilla eikä Grönlannissa, mutta se voidaan Tanskan perhe- ja kuluttaja-asiaain ministeriön neuvoteltua muiden sopimusvaltioiden oikeusministeriöiden kanssa saattaa siellä voimaan sellaisiin poikkeuksiin, joita Färösaarten tai Grönlannin erityiset olosuhteet voivat edellyttää.

Artikla IV

Sopimusvaltiot voivat yhtyä tähän sopimukseen
a) allekirjoittamalla sen tekemättä ratifiointia tai hyväksymistä koskevaa ehtoa, tai

Till konventionen skall fogas en ny artikel 4 a som följer:

Om makar som avses i artikel 3 senare har tagit hemvist i en stat som inte är fördragslutande, är konventionens bestämmelser om makars förmögenhetsförhållanden inte tillämpliga.

Artikel II

Bestämmelserna i denna överenskommelse tillämpas inte, om makarnas äktenskap har upplösts eller makarna har beviljats hemskillnad innan överenskommelsen träder i kraft.

Artikel III

Överenskommelsen tillämpas inte på Färöarna eller i Grönland, men kan efter förhandlingar mellan det danska ministeriet för familje- och konsumentfrågor och övriga fördragsslutande staters justitieministerier sättas i kraft där, med de avvikelser som de särskilda färöiska eller grönländska förhållandena kan ge anledning till.

Artikel IV

De fördragsslutande staterna kan tillträda denna överenskommelse genom
a) undertecknande utan förbehåll för ratifikation eller godkännande, eller

Ný grein, 4 a, sem bætt er inn í samninginn, hljóði svo:

Hafi hjón, sem 3. gr. á við um, síðar tekið sér heimilisfesti í ríki, sem ekki er samningsríki, er ekki unnt að beita ákvæðum samningsins um fjármál þeirra.

II

Ákvæðum þessa samkomulags skal ekki beitt ef hjóskap hjónanna er lokið eða hjónin eru skilin að borði og sæng áður en það öðlast gildi.

III

Samkomulaginu verður ekkí beitt í Færeyjum eða á Grænlandi, en unnt er að láta það öðlast gildi þar, að undangengnum samningaviðræðum danska dómsmálaráðuneytið fjölskyldu- og neytendaráðuneytisins og dómsmálaráðuneytum hinna samningsríkjanna, með þeim frávikum sem sérstakar færeyskar eða grænlenskar aðstæður geta gefið tilefni til.

IV

Samningsríkin geta gerst aðilar að samkomulagi þessu með
a) undirritun án fyrirvara um fullgildingu eða staðfestingu, eða

Til konvensjonen skal det tilføyes en ny artikkel 4 a:

Hvis ektefeller som omhandlet i artikkel 3, senere har tatt bopel i en stat som ikke er kontraherende, kommer konvensjonens bestemmelser om ektefellenes formuesforhold ikke til anvendelse.

Artikkel II

Bestemmelsene i denne overenskomsten kommer ikke til anvendelse dersom ekteskapet er opphørt eller ektefellene er innvilget separasjon før overenskomsten trer i kraft.

Artikkel III

Overenskomsten anvendes ikke på Færøylene eller i Grønland, men kan etter forhandlinger mellom det danske familie- og forbrukerdepartementet og øvrige konvensjonsstaters justisdepartementer settes i kraft der, med de avvikelser som de særskilte færøyske eller grønlandske forhold kan gi grunn til.

Artikkel IV

De kontraherende stater kan tiltre denne overenskomsten gjennom å
a) undertegne uten forbehold om ratifikasjon eller godkjennelse, eller

Till konventionen skall fogas en ny artikel 4 a som följer:

Om makar som avses i artikel 3 senare har tagit hemvist i en stat som inte är fördragslutande, är konventionens bestämmelser om makars förmögenhetsförhållanden inte tillämpliga.

Artikel II

Bestämmelserna i denna överenskommelse tillämpas inte, om makarnas äktenskap har upplösts eller makarna har beviljats hemskillnad innan överenskommelsen träder i kraft.

Artikel III

Överenskommelsen tillämpas inte på Färöarna eller i Grönland, men kan efter förhandlingar mellan det danska ministeriet för familje- och konsumentfrågor och övriga fördragsslutande staters justitieministerier sättas i kraft där, med de avvikelser som de särskilda färöiska eller grönländska förhållandena kan ge anledning till.

Artikel IV

De fördragsslutande staterna kan tillträda denna överenskommelse genom
a) undertecknande utan förbehåll för ratifikation eller godkännande, eller

b) undertegnelse med forbehold om ratifikation eller godkendelse kombineret med efterfølgende ratifikation eller godkendelse.

Ratifikationsdokumenterne deponeres i det svenske udenrigsministerium.

Overenskomsten træder i kraft den første dag i den måned, der begynder to måneder efter, at alle de kontraherende stater har tiltrådt overenskomsten. Det svenske udenrigsministerium underretter de kontraherende stater om deponeringen af ratifikationsdokumenterne og om tidspunktet for overenskomstens ikrafttræden.

Artikel V

Originaleksemplaret af denne overenskomst deponeres i det svenske udenrigsministerium, som tilstiller hver af de kontraherende stater en bekræftet afskrift.

Til bekræftelse herpå har de undertegnede befuldmægtigede undertegnet denne overenskomst.

b) allekirjoittamalla sen ratifiointia tai hyväksymistä koskevin ehdoin ja sen jälkeen ratifioimalla tai hyväksymällä sen.

Ratifiointiasiakirjat talletetaan Ruotsin ulkoasiainministeriöön.

Sopimus tulee voimaan sen kuukauden ensimmäisenä päivänä, joka alkaa kahden kuukauden kuluttua siitä, kun kaikki sopimusvaltiot ovat yhtyneet sopimukseen. Ruotsin ulkoasiainministeriö ilmoittaa sopimusvaltioille ratifioimis- tai hyväksymisasiakirjojen tallettamisesta ja sopimuksen voimaantulon ajankohdasta.

Artikla V

Tämän sopimuksen alkuperäiskappale talletetaan Ruotsin ulkoasiainministeriöön, joka toimittaa kullekin sopimusvaltiolle siitä oikeaksi todistetun jäljennöksen.

Tämän vakuudeksi ovat valtuutetut allekirjoittaneet tämän sopimuksen.

b) undertecknande med förbehåll för ratifikation eller godkännande i förening med efterföljande ratifikation eller godkännande.

Ratifikationshandlingarna deponeras hos det svenska utrikesdepartementet.

Överenskommelsen träder i kraft den första dagen i den månad som infaller två månader närmast efter det att överenskommelsen har tillräts av alla de fördragsslutande staterna. Det svenska utrikesdepartementet underrättar de fördragsslutande staterna om deponering av ratifikationshandlingarna och om tidpunkten för överenskommelsens ikraftträdande.

Artikel V

Originalexemplaret till denna överenskommelse deponeras hos det svenska utrikesdepartementet som tillställer varje fördragsslutande stat en bestyrkt kopia därav.

Till bekräftelse på detta har de undertecknande befullmäktigade ombuden undertecknat denna överenskommelse.

b) undirritun með fyrirvara um fullgildingu eða staðfestingu ásamt eftirfarandi fullgildingu eða staðfestingu.

Fullgildingarskjöl skulu varðveitt í sænska utanríkisráðuneytinu.

Samkomulagið öðlast gildi fyrsta dag þess mánaðar er hefst tveimur mánuðum eftir að öll samningsríkin hafa gerst aðilar að samkomulaginu. Sænska utanríkisráðuneytið tilkynnir samningsríkjunum um móttöku fullgildingarskjálanna til vörslu og hvenær samkomulagið öðlast gildi.

V

Frumrit þessa samkomulags skal varðveitt í sænska utanríkisráðuneytinu er lætur hverju samningsríki í té staðfest endurrit.

Þessu til staðfestu hafa neðangreindir fulltrúar, sem hafa fullt umboð, undirritað samkomulag þetta.

b) undertegne med forbehold om ratifikasjon eller godkjenning i samsvar med etterfølgende ratifikasjon eller godkjenning.

Ratifikasjonserklæringene oppbevares hos det svenske utenriksdepartementet.

Overenskomsten trer i kraft fra den første dagen i den måneden som begynner to måneder etter at alle de kontraherende stater har sluttet seg til overenskomsten. Det svenske utenriksdepartementet underretter konvensjonsstatene om deponeringen av ratifikasjonserklæringene og om tidspunktet for overenskomstens ikrafttredelse.

Artikkel V

Originaleksemplaret av denne overenskomst deponeres hos det svenske utenriksdepartementet som utsteder en bekreftet kopi av denne til hver konvensjonsstat.

Til bekreftelse på dette har de respektive fullmektigede undertegnet denne overenskomst.

b) undertecknande med förbehåll för ratifikation eller godkännande i förening med efterföljande ratifikation eller godkännande.

Ratifikationshandlingarna deponeras hos det svenska utrikesdepartementet.

Överenskommelsen träder i kraft den första dagen i den månad som infaller två månader närmast efter det att överenskommelsen har tillräkts av alla de fördragsslutande staterna. Det svenska utrikesdepartementet underrättar de fördragsslutande staterna om deponering av ratifikationshandlingarna och om tidpunkten för överenskommelsens ikraftträdande.

Artikel V

Originalexemplaret till denna överenskommelse deponeras hos det svenska utrikesdepartementet som tillställer varje fördragsslutande stat en bestyrkt kopia därav.

Till bekräftelse på detta har de undertecknande befullmäktigade ombuden undertecknat denna överenskommelse.

Udfærdiget i Stockholm den
[26 januar 2006]
i ét eksemplar på dansk,
finsk, islandsk, norsk og
svensk, og hvad det svenske
sprog angår i to tekster: én
for Finland og én for Sverige,
hvilke tekster alle har samme
gyldighed.

For Danmarks regering:

Laadittu Tukholmassa
päivänä [26 tammikuuta
2006] yhtenä
tanskan-, suomen-, islannin-,
norjan- ja ruotsinkielisenä
kappaleena, jossa on ruotsiksi
kaksi tekstiä, toinen Suomea
ja toinen Ruotsia varten ja
joilla kaikilla teksteillä on
yhtäläinen pätevyys.

Suomen hallituksen puolesta:

Som skedde i Stockholm den
[26 januari 2006]
i ett exemplar på danska,
finska, isländska, norska och
svenska språken, och såvitt
angår de svenska språken i
två texter, en för Finland och
en för Sverige, vilka samtliga
texter har samma giltighet.

För Finlands regering:

Gjört í Stokkhólmi hinn
[26. jan. 2006]
í einu eintaki á dönsku,
finnsku, íslensku, norsku og
sænsku, og að því er
sænskuna varðar í tveimur
textum, öðrum fyrir Finnland
og hinum fyrir Svíþjóð, og
eru allir textarnir jafngildir.

Fyrir ríkisstjórn Íslands:

Utferdigeet i Stockholm den
[26. januar 2006]
i ett eksemplar på dansk,
finsk, islandsk, norsk og
svensk, og for det svenske
språks vedkommende i to
tekster, en for Finland og en
for Sverige, som alle har
samme gyldighet.

For Norges regjering:

Som skedde i Stockholm den
[26 januari 2006]
i ett exemplar på danska,
finska, isländska, norska och
svenska språken, och såvitt
angår de svenska språken i
två texter, en för Finland och
en för Sverige, vilka samtliga
texter har samma giltighet.

För Sveriges regering: